

CUPLETELUL BISERICUTELOR

Corneliu Sofronie

La mod este iar si clanul
Care ne face fericiti
Iar Dumnezeu ne este banul
Doar Lui ne închinăm smeriti
Familia cu mic cu mare
Ne-am adunat-o-asa hai-hui
Si astfel tot românul-si are
Astăzi biserica lui
Din interese mai perfide
Sau dimpotrivă mai drăgute
Ca-s sindicate, ca-s partide
E-o luptă între bisericute
Si astfel ne jucăm de-a huta
Facând întâi o parohie
Iar în final biserica
Devine chiar patriarhie
Cum ironia nu îi crut
Nici chiar pe prea înalții clerici
Niciunul din bisericut
Nu este uscat de biserică
Si-această năcrâncenată luptă
Bătăia-aceasta dintre clanuri
Nu e din raiul verde rupt
Ci e din iadul cu cancanuri
Si apăsător de griji și răcul
Si de puterile-i slăbute
Se face frate și cu dracul
Ce zace... în bisericute!
Si suntem totți mână în mână
Iar unul dintre noi e bossul
Care în patria român
Va apuca Puterea! Osul!
Si după el în sus va trage
Cum trage calul ocarut
Si înțergi dar și hodooroage
C-asa-i într-o bisericut
Si strigă-nspăimântați creștinii
Si strigă orisice ateu

C de un timp încoaci românii
L-au speriat pe Dumnezeu
C -si investesc toti p r luta
În câte-un fel de liturghie
Spre a-si urca bisericuta
În deal, sus, la Mitropolie
Unde se lupt pân la unul
Precum în cer si pe P mânt
Dar foarte deseori niciunul
Nici altul n-au nimica sfânt!
Si-astfel jucându-se de-a huta
Ei fac întâi o parohie
Ca în final bisericuta
S-ajung o patriarhie
Dar cine-i patriarh anume
Si cine este Dumnezeu
Nu vrem s pomenim un nume
Ca-s pomenite mai mereu
Cum trage calul o c rut
Se trag în sus toti mân -n mân
Si astfel o bisericut
Conduce patria român !